

XII Audiència Pública als nois i noies de Barcelona BARCELONA COMUNICA! Propostes per a l'ús i la millora dels mitjans de comunicació a la ciutat

INTRODUCCIÓ

Els nois i noies que durant el curs 2006-2007 hem participat en la XII Audiència Pública: BARCELONA COMUNICA! Propostes per a l'ús i la millora dels mitjans de comunicació a la ciutat, volem fer arribar a les autoritats municipals les nostres idees sobre els mitjans de comunicació a Barcelona.

Hem identificat algunes problemàtiques en els mitjans de comunicació i, en general, no ens sentim identificats amb cap dels mitjans de comunicació que tenim al nostre entorn: ràdio, premsa i televisió, ja que no representen els nostres interessos ni es fan ressò de les nostres inquietuds. Allò que es programa no ens agrada i, alhora, detectem una sobresaturació de publicitat en els mitjans i també que tots els missatges que rebem directament o indirecta ens duen al consum. Durant tot el curs hem estat reflexionant sobre aquests i altres aspectes dels mitjans de comunicació, les agències de publicitat, la publicitat, etc., i considerem molt important que des de casa i l'escola es treballi per educar en el consum dels mitjans de comunicació ja que això ens ajudarà a ser crítics i a saber opinar sobre el que veiem.

Hem reflexionat sobre com creiem que haurien de ser els periodistes, les cadenes de televisió, la ràdio, la premsa escrita, i n'han sortit idees i propostes que volem transmetre als responsables municipals. També hem volgut fer recomanacions als mitjans de comunicació.

Hem estructurat el nostre treball en els àmbits següents:

Propostes per als mitjans de comunicació

INFORMAR: La informació en els mitjans de comunicació

ENTRETENIR: L'entreteniment en els mitjans de comunicació

PERSUADIR: La persuasió en els mitjans de comunicació

El model de televisió que volem

Propostes per a l'Ajuntament

Pensem que cal que les noves tecnologies arribin a tots els centres educatius, ja que alguns no podem accedir amb facilitat a l'Audiència Pública. Alguns dels nostres centres encara no disposen d'aula multimèdia. Ens calen més subvencions per tal d'accedir amb igualtat a tots els mitjans de comunicació i poder així fer una bona anàlisi.

Gràcies a activitats com l'Audiència Pública podem expressar la nostra opinió sobre qüestions que tenen una gran implicació en la nostra vida. Creiem que s'haurien de fer més activitats com l'Audiència Pública per tal que tots els nois i noies de la nostra ciutat poguéssim contribuir a fer de Barcelona una ciutat millor. Volem que tota la ciutat conegui la feina que estem fent i demanem al consistori que tingui en compte les nostres consideracions.

Els mitjans de comunicació viuen amb nosaltres, però sovint en fem un consum excessiu, ja que el fet de ser a casa moltes vegades implica estar mirant la "tele"; l'hauríem de veure amb moderació, però ens costa. Hauríem de ser capaços de fer un consum responsable.

La televisió no sempre és dolenta, depèn del consum que en fem. Serveix per informar, entretenir i educar, si la consumim amb mesura. Tots i totes hem de ser més responsables amb el que mirem, ja que si no mirem segons quins programes, els deixaran de fer perquè no comptaran amb audiència i tindrem una televisió com volem.

Creiem que mirar molt la "tele" ens deixa atordits i ens impedeix fer altres coses, com ara estar amb els amics, fer activitats diverses o sortir de casa. També ens passem moltes hores davant l'ordinador buscant coses per Internet, xatejant o jugant. Pensem que molta televisió o molt ordinador no ens ajuda a pensar ni ens ajuda a aprendre gaire.

Creiem que el més important és educar en el consum dels mitjans de comunicació, des de l'escola i a casa, malgrat que som conscients que la vida no és com tot el que surt a la televisió.

PROPOSTES PER ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Creiem que els mitjans de comunicació exerceixen un gran poder sobre la comunitat i que haurien de ser conscients d'aquest fet i assumir la seva responsabilitat. Demanem als mitjans que siguin responsables i no generin (aprofitant el gran poder que tenen) estats de violència i enfrontament i que els periodistes s'esforcin a complir els codis deontològics o llibres d'estil per tal de contribuir a una millor convivència entre tots i totes.

INFORMAR: La informació en els mitjans de comunicació

Considerem que una notícia és alguna cosa que ha passat i és explicada per qualsevol mitjà de comunicació. La notícia ha de ser propera, espectacular, d'alguna cosa coneguda i actual.

No veiem del tot malament que els diaris tinguin una determinada tendència política, però pensem que una cosa és la ideologia i una altra de molt diferent és posar-se en mans dels interessos de determinats partits polítics o d'altres fonts de poder. A alguns de nosaltres no ens agrada que els mitjans de comunicació més propers a nosaltres manipulin la informació d'acord amb una ideologia determinada.

Proposta als responsables dels mitjans de comunicació

Uns quants estem d'acord que hi hagi opinions diferents, sempre que es respecti les persones. Una opinió no ha de ser necessàriament una mentida, sinó una manera de pensar diferent.

Creiem que els mitjans només haurien de reflectir la seva ideologia i els seus pensaments subjectius en els articles d'opinió i intentar presentar les notícies amb un punt de vista obert i, d'aquesta manera, evitar conflictes.

Creiem que haurien de pensar que en el món i en la nostra ciutat també passen coses bones i les haurien d'explicar. Totes les notícies es poden explicar des d'un punt de vista positiu i no cal ser sempre catastrofistes i alarmistes.

- Considerem especialment greu que, per diversos motius –manca de professionalitat, de temps, interessos econòmics–, els mitjans de comunicació no contrastin al cent per cent la informació que publiquen o emeten en les notícies, perquè poden provocar dolor en les persones implicades. Per això demanem als mitjans de comunicació que no deixin mai de verificar i contrastar la informació, especialment en les notícies que afecten la comunitat.
- Caldria evitar la censura en els articles d'opinió, sempre que no s'atempti contra altres persones. Tothom és lliure de pensar com vulgui, però per televisió cal expressar les opinions en l'horari adequat.
- Pensem que hi hauria d'haver més pluralitat en les publicacions i que aquestes haurien de recollir totes les sensibilitats i opinions.
- Proposem als mitjans de comunicació que posin un segell distintiu en totes les emissions per poder distingir quin tipus de contingut tenen. Hi hauria tants distintius com tipus de programa; d'aquesta manera, les persones sabrien què estan mirant.

Televisió

- Voldríem que hi hagués un traductor en els informatius perquè als sords i sordmuts els pugui arribar la informació.
- Que a la televisió hi hagi concursos per a la nostra edat. N'hi ha per a més petits i per a més grans, però no per a nosaltres. Es podrien enregistrar programes amb escoles tipus concurs, paraules encadenades...
- Que s'edités un programa per a adolescents en què s'informés de coses que puguin formar part de la nostra quotidianitat. Per exemple: sexe, informàtica, drogues, addiccions, alimentació, assetjament escolar, maltractaments, moda, viatges, formació i orientació laboral...
- No ens agrada veure imatges molt violentes o agressivitat contínua. Per això demanem que no s'emetin pel·lícules ni reportatges violents i morbosos en horari protegit.
- Un programa dedicat a la lectura i a recomanar llibres que a nosaltres ens puguin agradar.
- Concursos amb continguts culturals per a joves.
- Tenir cadena de TV pública amb programació infantil i juvenil, un canal com el K-3, però amb uns continguts menys infantils. Amb un informatiu com *l'Info-K*, però més complet que l'actual, on es parlés de cinema, esports, el temps, esdeveniments culturals i socials...
- Voldríem que hi hagués programes on els joves no ens limitéssim solament a opinar, sinó en què també poguéssim proposar els temes de reflexió o debat.

Ràdio

- Informatius de ràdio: les notícies vistes a través de nosaltres: amb debats entre nosaltres, entrevistes...
- Un programa de ràdio que informés de les activitats i els serveis per a joves que tenim a la ciutat i en què es promocionés la música, amb falques amb eslògans curts i fàcils de recordar. Ens agradaria que fos un programa divertit, no gaire llarg, que ens fes propostes i també ens ajudés a resoldre problemes; s'hauria d'emetre a la tarda, quan ja haguéssim sortit de classe, i hauria de fer servir un llenguatge jove, però sempre respectuós. Una ràdio feta per joves i per als joves.
- Música: promocionar grups de joves que comencen fent-los anar a la ràdio i deixant-los tocar en directe.

Premsa

- Notícies amb fotos, dibuixos, mapes, gràfics. Ajuden molt les persones a les quals els costa llegir.
- Ens agradaria que els espais televisius dedicats als esports i les publicacions esportives recollissin informació sobre els diferents esports i que tots els afeccionats tinguessin accés a informacions del seu equip. És a dir, demanem més diversificació i pluralitat en la informació.
- Diaris: crear seccions, revistes o suplementes per a joves adaptades als nostres interessos i inquietuds i que hi hagi una secció on puguem expressar les nostres opinions.
- Revistes: elaborar una agenda de les activitats que es fan a Barcelona per a joves: esportives, lúdiques, de ball, passatemps (Sudokus, sopes de lletres...) cinema, teatre, concerts de música, acudits... Un apartat (podria ser una pàgina) hauria de rebre les nostres aportacions personals com a lectors: una poesia, un relat curt...; en un altre apartat hi podríem expressar les nostres opinions, parlar de temes sentimentals, formular preguntes referents a l'amor, el sexe, a problemes escolars, etc.

Internet

- Pensem que una mesura per controlar què es penja a Internet seria haver d'emplenar una fitxa, però sabem que això va en contra d'una de les característiques principals d'Internet, que és la llibertat d'expressió encara que a vegades sigui anònima. Si la gent estigués obligada a "registrar-se", per publicar qualsevol cosa, s'evitaria la propagació de pàgines de distribució de pornografia infantil, etc. Alguns creiem que no cal sancionar, ja que potser una persona inexperta ha publicat una determinada notícia, sinó informar de la importància de conèixer les fonts d'informació i contactar amb la persona que ha publicat la notícia i informar-la que ha de publicar la font d'informació o que s'eliminarà la notícia.
- A la xarxa hi trobem tota la informació que volem sobre qualsevol tema, però aquesta gran quantitat d'informació fa que de vegades sigui complicat navegar per la xarxa i saber com discriminar les informacions bones de les enganyoses.
- Ens agradaria que hi hagués un cercador d'Internet específic per al jovent, amb un format i un llenguatge clars i entenedors per als nois i noies.

Propostes per evitar que notícies falses i errònies, que poden causar alarma en la població, arribin a la societat

Sabem que és molt difícil revisar totes les notícies perquè moltes són notícies "d'última hora" i tot depèn de la rigorositat del periodista.

- Cal que després de les publicacions o emissions es revisi tot el que s'ha dit o mostrat per amonestar severament qui atempti contra el dret a la intimitat d'algun implicat o no hagi contrastat prou la notícia i aquesta no sigui veritat. Creiem que les sancions als mitjans que no respecten les normes han de ser realment dissuasòries.
- Qualsevol notícia que sigui falsa ha de ser penalitzada i demanar responsabilitats al periodista que l'hagi publicada. Si les notícies surten molt tergiversades, s'hauria de prendre mesures com ara demandar als mitjans si aquestes mentides són molt grosses i, a més a més, fan mal. Multar els mitjans de comunicació i fer-ne responsables els seus directors o directores en el cas que s'hi potencii la violència, l'homofòbia, el racisme, etc.
- Cal fomentar entre la gent que convé contrastar diferents fonts (llegir més d'un diari, veure diferents canals, escoltar diverses emissores de ràdio, etc.) per tal de tenir distintes versions d'un mateix fet i evitar així errors o enganys.

Propostes per al dret a la intimitat i la protecció de la infància

- No ens agrada que en els mitjans hi surtin fotos de persones mortes o ferides. No volem que es vegi la cara de la gent que ho està passant malament. Si tinguéssim un accident no ens agradaria que ens fessin una foto per al diari, ja que les persones s'han de respectar. En les notícies que recullen episodis de violència creiem que les imatges ajuden a comprendre la magnitud de la tragèdia, però demanem que no s'aprofiti aquest fet per recrear-se en la desgràcia i explotar la morbositat.
- Respecte al tractament de la informació que afecta els menors, demanem que els periodistes respectin escrupolosament el **punt 11 del Codi deontològic dels periodistes de Catalunya** i volem que ho facin d'una manera sincera. Ens sembla que sobre aquests temes hi regna una gran hipocresia: tot i que aparentment hi ha el compromís de respectar al màxim els interessos de la infància, a l'hora de la veritat això no és així i s'anteposen altres interessos.

ENTRETENIR: L'entreteniment en els mitjans de comunicació

Propostes per als programadors de televisió sobre continguts de la que considerem la nostra franja horària

Pensem que les diferents franges horàries televisives no estan fetes de qualsevol manera, sinó perquè cadascú pugui veure els programes adequats a la hora més convenient; per exemple, els programes infantils els fan a la tarda perquè els nens i nenes que surten de l'escola els puguin veure i així tenir més audiència, però en general veiem que les cadenes de televisió no les respecten.

La nostra franja horària és, més o menys, de 17h a 19h i de 21h a 22h, encara que alguns ens allarguem fins a les 23.00 h. Depenent de cada família, consumim entre 1 i 4 hores de televisió diàriament.

- Proposem que administrin millor la programació segons els horaris. El primer que recomanaríem als programadors és que tinguin en compte quines hores mirem la televisió i fessin en algun canal programes, sèries o pel·lícules per a nosaltres.
- Proposem que es passin els programes per a joves en un horari raonable: a la tarda quan sortim de classe (per exemple, de 17h a 19.30 h) i el cap de setmana (per exemple, el dissabte d'11h a 13h).
- Creiem que a la tarda hi hauria d'haver més programes per a infants i joves i no tanta teleporqueria i programes que exploten el gust per la grogleria i la morbositat. Si no tenim televisió per satèl·lit a casa, no tenim gaires opcions per triar.
- La premsa rosa l'haurien de passar en horari lectiu perquè els nens i nenes no creixin tan influenciats pel que fan els famosos.

La programació

- Pensem que les cadenes de televisió no haurien de contraprogramar amb la finalitat de competir per l'audiència.
- De vegades, creiem que no se'ns té en compte, ja que canvien un programa o sèrie que ens agrada per un altre sense avisar o sense que s'hagi acabat.
- Hi ha programes que ens agraden, però que comencen massa tard. Si realment se'ns tingués en compte, els farien més aviat o els repetirien durant el cap de setmana perquè els poguéssim mirar.
- Volem més variació pel que fa als temes que es tracten en els programes.
- Ens agradaria que tots els mitjans tinguessin una franja de tarda dedicada als nois i noies.
- Tothom ha estat d'acord a proposar que el divendres i el dissabte facin una programació més adequada per a nosaltres en horari de nit.
- A alguns de nosaltres no ens agraden els programes que utilitzen a nens i nenes com a adults. Uns altres preferiríem que en aquests programes fossin els nens i nenes els qui preguntessin espontàniament i no pas que se segueixi un guió.

Els models que ens transmet la televisió

Necessitem bons models que ens ensenyin a comportar-nos i a ser feliços. Ara ens diuen que pots guanyar molts diners només per sortir a la "tele", sense cap esforç, sense fer res d'important ni per a un mateix ni per als altres i, a més a més, si et baralles, millor.

També veiem que es poden guanyar molts diners explicant qüestions morboses o molt personals, però no pas explicant coses bones o "normals". En segons quins programes només hi surten un determinat tipus de persones a qui els agrada mostrar una part de la seva vida perquè això els dóna molts diners d'una manera fàcil.

Creiem que de vegades s'ha d'entendre els famosos, perquè són persones i també poden perdre el control, però han de ser conscients que són el mirall de molta gent que els admira i poden influir molt en la població, tant jove com gran. Els famosos haurien de ser un model d'autodomini, de saber fer, de saber estar, d'educació, solidaritat i civisme, i haurien de ser personatges propers. Haurien de respectar-se els uns als altres i no permetre's insults, agressions i baralles en llocs públics.

- Pensem que el llenguatge dels presentadors i els participants en els programes i sèries s'hauria de moderar, alhora que creiem que cal evitar qualsevol provocació i discriminació verbal; en general, cal una mica més d'educació i respecte.
- Proposem que se sancioni d'una manera adequada els personatges que tenen comportaments violents, i també els qui provoquen aquests comportaments. Les paraules també fan mal.
- Creiem que s'ha de tenir cura que els mitjans de comunicació no siguin tan sensacionalistes, que no exagerin els aspectes negatius i que facin comentaris a favor de la convivència i el respecte.
- En les notícies d'esports, sovint es va a buscar la baralla, el gest violent, el maltractament, els insults o els gestos provocadors (com, per exemple, el que va passar amb el cop de cap de Zidane a un jugador italià en el Mundial 2006). També haurien de ser més respectuosos i no magnificar els errors dels protagonistes. Davant d'un fet violent o de manca d'educació, no cal estar parlant-ne més d'un dia perquè, llavors, pot provocar que hi hagi gent que prengui com a model aquest comportament incorrecte. Només ho fan per aconseguir més audiència i, en canvi, quan ja ho has vist deu cops el que fas és canviar de canal.

Sobre el dret a la intimitat

Una persona, encara que sigui un personatge públic, té dret a decidir en quins moments vol sortir en els mitjans de comunicació i els periodistes haurien de respectar aquesta decisió. No s'haurien de publicar mai coses que no siguin veritat ni manipular les fotos, i ningú no té dret a parlar dels problemes personals dels altres. No s'ha d'empaitar la gent pel carrer, de manera que si no volen contestar, no s'ha d'insistir. Creiem que es pot explicar la realitat de la notícia amb mesura i vetllant pel dret a la intimitat de les persones.

Pensem que la intimitat dels altres no ens ha d'interessar i, en canvi, ens estan acostumant a les notícies morboses. Creiem que cal respectar el dret a la intimitat dels personatges públics i les seves famílies. Tothom té dret a tenir vida privada, encara més en els llocs privats.

Creiem que no és just que es paguin diners per criticar o per aconseguir que algú expliqui la seva vida íntima o la dels altres. Les exclusives són una vergonya; creiem que si les revistes i les televisions no paguessin per explicar xafarderies, la gent no hi aniria i no hi hauria aquests pseudofamosos que no han fet res de bo i que només van a cridar i a insultar-se.

- Demanar permís als famosos abans de fer fotos.
- Regular la feina dels *paparazzi*.

- Sancionar la cadena que emeti una notícia que violi el dret a la intimitat, com també informacions no contrastades prèviament i que suposin faltar a la veritat.

Sobre la teleporqueria

Alguns de nosaltres veiem poc aquests programes ja que no ens agraden, però si algun dia en veiem un no ens afecta perquè tenim capacitat de pensar i sabem que tot és mentida. Potser als nens i nenes més petits sí que els afecta més, però també depèn de cada persona perquè no tothom és igual.

Pensem que els xous d'impacte transformen les persones que hi participen i, quan entren en aquestes històries, es converteixen en males persones. Els personatges que es creen no representen cap realitat, perquè tot és fingit, exagerat i bèstia, no tenen intimitat i molts cops es fomenta la violència.

A més, creiem que només serveixen per aprofitar-se de la gent i són uns programes que no serveixen per a res. Per això, alguns de nosaltres no entenem que les cadenes vulguin promoure l'enveja, la xafarderia, la curiositat malsana... que és el que transmet la teleporqueria.

Per a nosaltres, aquest tipus de programes no transmeten valors positius; creiem que l'amistat és molt més important que els diners. Pensem que al món es poden fer coses més importants i hi ha altres maneres de guanyar diners tot ajudant els altres.

- Creiem que no s'haurien de fer programes de teleporqueria perquè donen una mala imatge de les persones i, si se'n fan, que s'emetin en hores en què els nens i nenes no vegin la televisió.
- Fer un senyal visible quan comencin aquests programes perquè no són aptes, també en els seus resums, i que els resums dels xous d'impacte no es passessin a la tarda.
- Elaborar unes normes clares dels aspectes que formen part de la intimitat, perquè els participants dels xous d'impacte tenen dret a un mínim d'intimitat.

La ràdio

Alguns de nosaltres pensem que actualment la ràdio és molt variada i interessa gairebé tothom. Hi ha emissores de música, d'esports, de notícies les 24 hores, o bé, si no són de notícies, tenen un petit sumari a les hores en punt. D'altres, però, pensem que a la ràdio hi ha pocs programes juvenils i, per tant, demanem que n'hi hagi més. D'altres, finalment, no l'escoltem gaire perquè el que hi fan no ens agrada i pensem que l'oferta és poc variada i ens agradaria que hi haguessin programes fets per gent jove i per als joves, amb temes que ens interessessin i en un horari adequat per a nosaltres (de 20h a 23h).

- Ens agradaria que hi haguessin més programes d'humor i concursos en els quals poguéssim participar des de casa.
- Alguns de nosaltres voldríem algun programa adreçat als adolescents, que s'emetés en un horari accessible per a nois i noies.
- Ens agradaria que hi hagués algun programa que fes crítica dels programes de ràdio, com el *Telemonegal* de BTV per a la televisió.
- Molts no l'escoltem perquè la música que ens agrada ja ens la baixem de la xarxa i perquè els programes musicals tenen molta publicitat.

Diaris i revistes

En general, comprem poques revistes ja que són cares. Alguns de nosaltres comprem *Super Pop*, *Bravo* o *Dibuixants*. Ens agraden temes molt diversos: entreteniment, motor, esports, recomanacions de llibres, cartellera de cinema i teatre, roba, arts marcial... Caldria augmentar el nombre de revistes d'humor i disminuir la premsa rosa.

Llegim revistes d'esports, d'informàtica, d'entreteniments, d'humor, còmics, i també algunes que trobem per casa, generalment revistes del cor.

- Pensem que no hi hauria d'haver elements morboses en les portades de diaris i revistes i eliminar els aspectes que incitin a la violència.
- Proposem que les revistes dirigides a nosaltres siguin més assequibles.

PERSUADIR: La persuasió en els mitjans de comunicació

Què ens persuadeix? Quins són els anuncis que ens criden més l'atenció? Tots aquells en què apareixen dibuixos animats, els que presenten imatges divertides i originals, els que avancen la pel·lícula que es veurà properament a les pantalles del cinema, els que fan sortir famosos, els que tenen una música coneguda, també els que anuncien productes per a nens i nenes i, sobretot, els que descobreixen el producte al final de tot. En canvi, no gaudim amb els anuncis que ofereixen imatges violentes o els que són repetitius.

Models i arquetips publicitaris

Els models de personatges que actualment apareixen en la publicitat són massa estandarditzats i poc reals. Creiem que no es mostren les persones tal com són, sinó al contrari, es mostra el que la gent vol veure.

A les dones les fan altes i molt primes, sense cap arruga, i als homes, musculosos i ben plantats, utilitzant-los sovint com a reclam sexual. Les famílies són perfectes, felices; els fills són educats i amables. Els joves són perfectes, tots ben maquillats i sense cap gra a la cara. Ens venen el model de noia que viu per ser guapa, tenir bon cos, cuidar-se i agradar als nois, i pel que fa al prototip de noi se'ns mostra un noi que lliga molt i vol ser massa espavilat, amb molta llibertat i molt d'èxit. Sempre aconseguen tot el que es proposen i solucionen els seus problemes sense esforç. Ens sentim enganyats perquè no podem ser com ells ni fer el que fan. La societat, en canvi, és formada per persones molt variades i de diferents procedències.

Creiem que en els anuncis es valora la bellesa externa i no la bellesa interior i que transmeten valors que no ajuden a una millor convivència entre les persones.

Per això,

- Proposem que els nois i noies dels anuncis siguin com els de la vida real i que no ens facin creure que a la vida tot són flors i violes, perquè tots sabem que hi ha problemes.
- Proposem veure més varietat de personatges que s'ajustin millor als models reals com els que ens podem trobar al carrer, persones diferents físicament i de distintes cultures.
- Proposem que homes i dones surtin en qualsevol anunci, de cotxes o de productes de neteja indistintament, i que no s'utilitzin com a reclam sexual.

- Proposem que en les sèries i en els anuncis surtin persones amb la nostra realitat, amb problemes quotidians i que mostrin la realitat, diferents classes socials i nivells econòmics distints.
- No s'haurien de permetre els anuncis que deixen en ridícul o degraden qualsevol col·lectiu perquè es tracta d'un fet discriminatori.
- No s'haurien de passar segons quins anuncis amb accions violentes a segons quines hores. Alguns de nosaltres creiem que no s'haurien de fer anuncis molt durs com els que veiem en campanyes contra la sinistralitat a la carretera o el consum de droga. Aquest tipus d'anuncis s'haurien d'emetre fora de la franja horària protegida. N'hi ha que pensem, però, que aquests anuncis han de ser impactants per tal que els joves, sobretot, siguin conscients del risc que corren si consumeixen droga o condueixen irresponsablement.

Models d'anuncis

Volem cridar l'atenció sobre els models i prototips socials que apareixen en molts espots publicitaris i que ens assenyalen com a pauta a seguir les formes de vida luxosa pròpies de les classes altes. Ho considerem una manca de respecte i sensibilitat en un món cada vegada més desigual i injust.

- Creiem que s'ha de vetllar perquè els testimonis dels anuncis siguin reals.
- Els anuncis que veiem a la televisió, a les revistes, als diaris, etc., són repetitius. Proposem que es busqui en tot moment entretenir l'espectador oferint-li anuncis creatius i innovadors.
- Creiem que s'han de prohibir aquells anuncis que poden fomentar la discriminació.
- Proposem als professionals de la publicitat que siguin més respectuosos amb les diferents sensibilitats de persones i col·lectius.

Credibilitat dels anuncis

A vegades els anuncis ens sedueixen i ens els creiem. Els anuncis fan que vulguem comprar més i tenir més coses o provar-ne d'altres i tampoc no tenim tants diners. Això ens torna capritxosos i capritxoses i no ens ho poden comprar tot.

Sovint els anuncis exageren molt allò que mostren per tal que el producte que se'ns anuncia sigui més atractiu als ulls del possible futur client. Els publicitaris contracten gent famosa com a reclam del seu producte perquè el públic s'ho cregui i agafi més confiança en el producte o exageren una realitat perquè ens creguem que els seus productes ens solucionaran la vida.

- Demanem que les informacions que donen els anuncis siguin molt més fiables per al consumidor, amb missatges més clars i entenedors i, alhora, més atractius per a l'espectador.
- Proposem que els anuncis siguin reals i que no es facin anuncis estafa.

Alguns productes que s'anuncien creen addicció i els hem de comprar sovint. Ens fixem molt en les marques i de vegades volem productes de marca i moderns perquè pensem que són millors i alguns creiem que, si portes roba de marca, destaquen i, si no en portes, et pots sentir malament. Però no tothom pot comprar aquests productes.

Creiem que el consumidor sovint rep poca informació sobre el producte que s'anuncia i moltes vegades ens volen fer creure que els problemes plantejats en els anuncis només els pot solucionar aquell producte, o que tal producte et farà perfecte i seràs l'enveja de tothom.

- Proposem que els publicitaris donin mostres de productes juntament amb les revistes o quan anem a comprar al supermercat per tal de comprovar la veracitat del que anuncien.

Saturació publicitària

Entenem que les cadenes de televisió públiques han de viure de la publicitat que s'emet en els intermedis de les sèries de televisió, de les pel·lícules, etc., però no estem d'acord amb la saturació a la qual estem sotmesos contínuament.

Caldria que reduïssin la quantitat d'anuncis publicitaris perquè els espectadors no som capaços d'absorbir tanta informació alhora.

Creiem que tant a la ràdio com a la televisió hi sobra publicitat, programes del cor, futbol... i hi manquen programes de música, culturals, d'humor...

Pel que fa als talls publicitaris, proposem:

- Disminuir el volum d'anuncis en els mitjans de comunicació públics i reduir el temps de durada dels anuncis.
- Eliminar la publicitat que s'emet en els programes de poca durada o situar els espais publicitaris de més durada al final del programa i abans de començar el següent, no tallant així l'emissió d'un programa determinat.
- Que s'indiqui a l'inici dels blocs d'anuncis la durada de les pauses.
- Advertir els espectadors i espectadores d'una sèrie o pel·lícula quan aquestes tenen publicitat indirecta.

L'Ajuntament informa

Considerem que l'Ajuntament treballa per fer de Barcelona una ciutat per a tothom. Per tal d'apropar la ciutat als nois i noies:

- Creiem que seria interessant fer revistes adreçades al jovent en què es mostrin les diferents activitats que ofereix la ciutat (excursions, activitats d'estiu, exposicions...) a aquest col·lectiu.
- Igualment, crear un canal de televisió jove en què, a més de l'emissió de programes per a joves, s'anunciïn els projectes pensats per al jovent.

Respecte als canals que considerem que s'haurien d'incorporar en la comunicació de l'Ajuntament, fem les propostes següents:

- Al nostre parer, la publicitat institucional hauria de mantenir sempre un paper equidistant i equilibrat entre les diferents sensibilitats socials existents a la ciutat.
- Utilitzar els taulers d'anuncis de les escoles i de les seus de districte i del barri i també el correu electrònic per informar de les diferents activitats que ofereix la ciutat, i penjar pòsters a les escoles per tal d'implicar i motivar tots els nois i noies.

EL MODEL DE TELEVISIÓ QUE VOLEM

La nostra televisió ideal seria una cadena en què s'emetessin:

- Programes d'humor perquè fan riure i passar una bona estona a l'espectador, defugint la burla. Ens agraden perquè no ridiculitzen i no fan passar una mala estona a ningú programes com ara *Polònia* o *Operación Triunfo*.
- Sèries, concursos, dibuixos animats (manga, plastilina, ninots...), informatius com ara *l'Info-K* i programes sobre videojocs.
- Telenotícies més llargs, sense notícies espectacle i respectant en tot moment les víctimes de qualsevol accident o atemptat, i amb una disminució del temps dedicat a l'esport d'elit.
- Programes d'esport en els quals es parlés de tots els esports, tant femenins com masculins.
- Repeticions de les sèries de televisió de més èxit, sorteigs, programes culturals en què es fessin recomanacions de llibres, d'obres de teatre, curts i llargmetratges, amb entrevistes als actors, les actrius i els directors, videoclips, programes de càmeres ocultes, fòrums, reportatges fotogràfics, entrevistes, lletres de cançons, reportatges que ens mostrin diferents països i ciutats i se'ns mostri gent d'altres països, vídeos sobre els espais a la ciutat, documentals d'animals, etc.
- Concursos destinats al jovent, emocionants i atractius.
- Cinema sense interrupcions.
- Sèries adreçades a un públic familiar en els caps de setmana.
- Programes de música per gaudir de la música en directe, videoclips i entrevistes. D'aquesta manera s'ajudaria també a fomentar la música.

La programació hauria de respectar en tot moment les franges horàries i els models televisius haurien de transmetre valors per promoure la convivència i el civisme; en definitiva, un món millor.

PROPOSTES PER A L'AJUNTAMENT

A partir del treball fet en l'Audiència Pública, ens hem adonat del paper decisiu que té un ajuntament en el bon funcionament d'una ciutat.

Sabem que l'Ajuntament de Barcelona es preocupa per la seva ciutadania, per les qüestions relacionades amb el medi ambient, per l'educació, per la dinamització de la ciutat a través d'activitats per a tots els ciutadans i ciutadanes, que té cura dels carrers i dels parcs i que vol fomentar el civisme, però sovint aquest interès no arriba al ciutadà.

De vegades els joves veiem un ajuntament format per gent gran i avorrida, que promet grans projectes que no s'acaben acomplint o que triguen molt a ser una realitat.

Volem una ciutat on regni la convivència, el civisme, una societat més ben formada amb l'esforç de tots i totes.

Per això proposem:

Sobre la mala praxi:

- Proposem que l'Ajuntament de Barcelona, com a portaveu de totes les persones que viuen a la ciutat, denunciï les discriminacions i els abusos que fan els agents dels mitjans de comunicació quan no respecten els codis deontològics, quan discriminen dones, homes o minories. Aquesta invisibilitat, creiem, contribueix a la seva marginació i a l'aparició de problemes psicològics i alimentaris greus. Creiem que l'Ajuntament té l'obligació de no deixar manipular les notícies en els mitjans municipals.

- Proposem a l'Ajuntament i a altres institucions com ara el Departament d'Educació que animin els ciutadans i ciutadanes a denunciar davant el Consell de l'Audiovisual de Catalunya totes aquelles emissions que atemptin contra la dignitat i la salut de les persones.
- Proposem que l'Ajuntament faci força perquè es reguli la programació de les cadenes de televisió, per tal que no s'emetin continguts inadequats en horari infantil i juvenil. Demanem a l'Ajuntament de Barcelona que proposi als diferents mitjans de comunicació la racionalització horària dels programes destinats a infants i joves; i que, de veritat, no s'emeti en horari infantil i juvenil televisió porquera.

Sobre l'educació:

- S'hauria d'educar els ciutadans i ciutadanes amb vista a fer un ús responsable dels mitjans de comunicació, per exemple promovent campanyes d'educació i sensibilització destinades als pares i mares sobre com mirar la televisió.
- Elaboració, en format DVD, de propostes educatives per estudiar i analitzar la televisió per a la creació i l'establiment de programes d'anàlisi crítica de la publicitat en els centres educatius, que tinguin un caràcter obligatori igual que el tenen altres matèries. D'aquesta manera, els nois i noies tindrem més criteri a l'hora de llegir la publicitat i consumir mitjans. Cal que aquest DVD es distribueixi a tots els centres educatius.
- Demanem mitjans per tal de fer cursos gratuïts perquè tota la població aprengui a utilitzar els nous mitjans i dotar les biblioteques i els casals d'avis de sales multimèdia per poder-hi fer la formació.
- Fer campanyes de conscienciació perquè la gent sàpiga utilitzar la informació a Internet: triar la més vàlida, escombrar la que no interessa.
- L'Ajuntament hauria de recomanar als quiosquers que no posin les revistes pornogràfiques a la vista de tothom.
- S'hauria de fer difusió sobre els números de telèfon per a nois i noies en què es pot demanar informació sobre els temes que ens interessin o les activitats que podem fer, com també demanar ajuda o consell.

Sobre els mitjans municipals:

- Proposem que l'Ajuntament de Barcelona, a través dels mitjans de comunicació propis com ara Barcelona Televisió, faci els passos corresponents per desplegar un programa d'educació audiovisual sobre el llenguatge de la televisió, de la premsa, de la ràdio i d'Internet. Concretament, proposem un programa que s'emeti en una hora de màxima audiència que doni orientacions per analitzar i comprendre millor els mitjans de comunicació, i on s'expliqui als ciutadans i ciutadanes el llenguatge de la comunicació per tal de poder tenir una visió crítica sobre els continguts televisius.
- Reactivació del *Diari de Barcelona*, el diari més antic del continent europeu, amb un plantejament de mitjà de comunicació obert a la participació dels veïns i veïnes de la ciutat i amb notícies que no estiguin al servei d'interessos econòmics o polítics. Recordem que l'Ajuntament té la propietat de la capçalera d'aquest diari històric.
- Creació d'un diari o revista municipal gratuït, de qualitat i de gran tirada, sobre cultura, orientació escolar i professional..., que es reparteixi al metro i en altres punts de la ciutat, amb temes del nostre interès.
- Ampliació de la pàgina web municipal (www.bcn.cat o www.edu365) per crear-hi una secció per al jovent, amb informacions d'interès per als nois i noies en els àmbits de la música, espectacles, educació, beques, pel·lícules, festes, exposicions, fires... i en la qual els adolescents i tota la ciutadania en general puguin trobar materials, propostes crítiques i reflexions sobre l'educació en la cultura audiovisual, amb servei de correu electrònic i xat.

- Proposem a l'Ajuntament que els mitjans de comunicació municipals no manifestin cap ideologia, ja que han de representar tota la població sense discriminacions.
- Una emissió setmanal a Barcelona Televisió d'un programa informatiu amb totes les notícies que els telenotícies d'aquesta cadena hagin descartat durant la setmana per raons de temps o per qualsevol altra raó.
- Una emissió setmanal d'un programa específic per a joves a la televisió municipal.
- L'emissió, per part dels mitjans municipals i amb la campanya de promoció corresponent, de programes d'entreteniment cultural a les mateixes hores en què les televisions generalistes emeten teleporqueria.
- Si organitzessin, per exemple, alguna mena de concurs o activitat que ens obligués a llegir llibres i diaris, això ens ajudaria a no veure tanta televisió i a acostar-nos més a la lectura.
- Hem observat que les revistes que envia l'Ajuntament a casa són poc atractives per al lector, concretament per a nosaltres. Això fa que sovint passi desapercibuda. D'altra banda, en aquestes revistes hi ha poca informació dirigida al jovent, per la qual cosa preferim llegir revistes amb un altre tipus d'informacions. Per aquest motiu, proposem una secció per a joves amb articles, informacions i opinions que siguin del nostre interès.

Sobre la publicitat de l'Ajuntament:

- Creiem que sovint no ens arriben els projectes que fa l'Ajuntament perquè no utilitza els mitjans que nosaltres fem servir. Moltes vegades els anuncia en els diaris i hauria de servir-se més de les noves tecnologies, ja que nosaltres les utilitzem molt (webs, blocs, correu electrònic, missatges de text...).
- Campanyes de publicitat al carrer explicant coses que es poden fer, a més de veure la televisió. També anuncis per a nens i nenes explicant les coses que poden fer. Que passessin anuncis d'activitats que podem fer.
- Pensem que la publicitat ha de fomentar models que promoguin costums i actituds cíviques i saludables (per exemple, hàbits que ajudin a combatre el canvi climàtic, etc.). Creiem molt encertada la publicitat que es va generar arran de la campanya "Barcelona, posa't guapa", ja que encara recordem l'eslògan després de tants anys. Cal donar una imatge més propera i real de la ciutat, els seus problemes i projectes.
- Molts de nosaltres creiem que al cinema no s'haurien d'emetre anuncis publicitaris ja que rebem prou informació d'aquesta mena en la televisió. D'altra banda, però, n'hi ha que pensem que l'emissió d'anuncis al cinema té la seva part positiva, ja que permet donar marge de temps a totes aquelles persones que arriben amb retard a la sala, veure publicitat que sovint no passen a la televisió i veure anunciades pel·lícules a punt d'estrenar. L'Ajuntament podria aprofitar aquest espai per anunciar serveis i activitats.
- Ens agradaria que se suprimís totalment la publicitat en els mitjans de comunicació, però sabem que els calen els diners dels contractes publicitaris per mantenir-se.

Alternatives a la televisió:

- Proposem, per tal que el jovent no passi tanta estona davant la televisió, crear centres socials per a joves, camps esportius, piscines, pistes de patinatge, parcs i aprofitar els patis de les escoles els dies de festa organitzant activitats extraescolars i sortides amb diferents finalitats. Organitzar activitats al carrer: teatre, malabars, música, mercats ambulants d'objectes fets per nois i noies... En totes aquestes propostes, l'Ajuntament hauria de tenir cura dels preus, perquè a vegades les activitats són massa cares i no tothom s'ho pot permetre.
- Ens agradaria que hi haguessin propostes destinades a nosaltres, els joves d'educació especial, ja que ens costa molt trobar alternatives de sortides i activitats apropiades a la nostra edat.

- Fer un cop a l'any una fira dirigida als adolescents amb informació de l'Ajuntament i de diferents centres que organitzen activitats per a nosaltres.

Creació d'un grup d'experts:

- Hi hauria d'haver un grup format per analistes i orientadors que no fos controlat per cap grup polític.
- Aquest grup d'experts hauria de filtrar i valorar les pàgines web i posar-les en un lloc segur, tipus biblioteca, i fer-ne un directori amb informació veraç i adequada a la nostra edat que ens pugui orientar sobre com fer recerca a la xarxa o un índex d'adreces i tenir un "Internet a la carta".
- També hauria de crear una secció en què puguem fer preguntes quan tinguem dubtes sobre consultes de pàgines web.

Barcelona, 27 de març de 2007

Centres educatius que han participat en la XII Audiència Pública als nois i noies de Barcelona

Ciutat Vella

Escola Pia Sant Antoni
Escola Sant Felip Neri
Espai d'inclusió del Casc Antic

Eixample

CEIP Joan Miró
Escola Sagrat Cor - Diputació

Gràcia

Escola Sadako
IES La Sedeta
IES Secretari Coloma
IES Vila de Gràcia

Horta-Guinardó

CEIP Àngels Garriga
CEIPM Els Pins
CEIP Heura
Escola Especial Mare de Déu de Montserrat
Escola Virolai
Escola Especial Rel
IESM Anna Gironella de Mundet
IESM Ferran Tallada

Les Corts

Escola Col·legi Paideia
Escola Solc
IES Joan Boscà

Nou Barris

CEIP Prosperitat

Sant Andreu

CEE Sants Innocents
IES L'Alzina

Sant Martí

IES Joan d'Àustria
IESM Joan Manuel Zafra

Sants-Montjuïc

CEIP Barrufet
Escola Sant Medir
Escola Joan Pelegrí

Sarrià-Sant Gervasi

Centre Educatiu Projecte
Escola Nausica

IESM Serrat i Bonastre

Hospitalet de Llobregat

IES Bisbe Berenguer

Nois i noies que han participat en la redacció del document:

Raquel Vallejo Funez, Ainhoa Sánchez Jiménez (**CEIP Prosperitat**)

Pau Durà, Clara Vilaseca (**Centre Educatiu Projecte**)

David Benedito Bayo (**Escola Especial Mare de Déu de Montserrat**)

Marta Redondo, Eva Rubio (**Escola Joan Pelegrí**)

Mercè Batlle, Jordi Sánchez (**Escola Pia Sant Antoni**)

Júlia Farré de Pablo (**Escola Solc**)

Sara Grau, Susana Colomena (**IES Joan Boschà**)

Isabel Jiménez, Alba Mª Hernández, Albert Pauné (**IES L'Alzina**)

Marta Gras, Miquel Herrero (**IESM Joan Manuel Zafra**)

Berta Castellà, Clara Pelegrí (**Escola Sant Felip Neri**)

Pau del Campo, Marta Barovio, Jorgina Danés, Ferran Batiste (**IESM Serrat i Bonastre**)

La XII Audiència Pública als nois i noies de Barcelona es fa paral·lelament amb la VI Audiència Pública als nois i noies de Sant Sebastià - Donòstia i la III Audiència Pública Infantil de Rivas Vaciamadrid.

Aquesta Audiència compta amb la col·laboració de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Ramon Llull i de Barcelona Televisió.

